

21 juni 2010

CvB.VO/HBO.2010.061-U.2010.004

**Niet verlengen tijdelijk dienstverband wegens het niet behalen
onderwijsbevoegdheid Artikel 8.a.2. lid 1 CAO VO 2008-2010**

Vast staat dat appelland de bevoegdheid mist voor het geven van onderwijs aan de school van verweerde. De bevoegdheidseisen staan in artikel 33 van de WVO en vormen een voorwaarde voor de bekostiging van het bijzonder schoolonderwijs.

Gelet op deze bepalingen in samenhang met artikel 3.a.2 onder a van de CAO kon verweerde met appelland alleen maar een dienstverband voor bepaalde tijd overeenkomen. De materiële toetsing van een besluit tot beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband is beperkt. Dit betekent dat een niet-verlenging niet hoeft te worden getoetst aan de voor ontslag uit een vast dienstverband geldende ontslaggronden. Beroep kennelijk ongegrond.

UITSPRAAK op het beroep van

de heer T. te G. (appelland)

gemachtigde mevr. mr. B. Jurgens (ABVAKABO)

tegen een besluit van

de Christelijke Scholengroep *** gevestigd te G.

2. De van toepassing zijnde voorschriften

Artikel 8.a.2. lid 1 van de in dit geval van toepassing zijnde CAO VO 2008-2010(hierna aan te duiden als de CAO) bepaalt:

Een dienstverband voor bepaalde tijd wordt in elk geval overeengekomen wanneer:

- a. de werknemer met een onderwijsgevende functie geen wettelijke onderwijsbevoegdheid bezit, of
- b. b.....enz.

Artikel 8.a.2 lid 7 van de CAO bepaalt: De totale duur van elkaar opvolgende dienstverbanden voor bepaalde tijd genoemd in de leden 2 tot en met 4.5.a tot en met e en 6 bedraagt ten hoogste drie jaar. Wordt het dienstverband daarna voortgezet, dan geschiedt dit voor onbepaalde tijd. enz.

Artikel 19, eerste lid, van de CAO bevat een limitatieve opsomming van besluiten, waartegen de werknemer in beroep kan gaan bij de Commissie, te weten:

a.....

b.....

c.....

d.....

e. de beëindiging van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd,

f..... enz.

Artikel 5 van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie geeft de voorzitter de mogelijkheid om onmiddellijk uitspraak te doen indien hij van oordeel is dat de Commissie kennelijk onbevoegd is of het beroep kennelijk niet-ontvankelijk dan wel kennelijk ongegrond of kennelijk gegrond is.

3. De gronden van het beroep.

3.1 In het beroepschrift geeft appelland aan beroep aan te tekenen tegen het besluit van de werkgever van 28 april 2010, inhoudende dat zijn verlengd tijdelijk dienstverband bij verweerster niet meer zal worden verlengd, zodat zijn huidige tijdelijk dienstverband per 31 juli 2010 afloopt.

3.2. Appelland geeft aan dat hij vanaf 1 september 2001 bij verweerster in dienst is. Hij heeft elk jaar opnieuw aan akte van benoeming gekregen voor de duur van één jaar. De reden voor die benoeming in een tijdelijk dienstverband is (zoals vrijwel steeds in de akte van benoeming is vermeld) het feit dat appelland niet in het bezit is van de wettelijke onderwijsbevoegdheid.

3.3. Appelland beroept zich op artikel 8.a.2 lid 7 van de CAO en zegt dat hij aanspraak kan maken op een dienstverband voor onbepaalde tijd. Appelland erkent dat hij zijn bevoegdheid nog niet heeft behaald. Hij voert hiervoor aan dat hij vier jaar intensief mantelzorg heeft verleend en vervolgens zelf een periode niet "goed in zijn vel" heeft gezeten.

Volgens appelland heeft dat zijn functioneren in de school niet belemmerd.

Appelland geeft aan dat hij verwacht zijn studie in augustus 2011 te kunnen afronden.

3.4. Als het tijdelijk dienstverband nu niet verlengd wordt verliest hij niet alleen zijn baan, maar heeft hij ook geen mogelijkheden meer zijn studie af te ronden.

4. Beoordeling van het beroep

4.1. Nu het bestreden besluit spreekt van de niet-verlenging van een tijdelijk dienstverband is appelland in zijn beroep tegen dat besluit ontvankelijk op grond van artikel 19 eerste lid onder e van de CAO

4.2. Partijen zijn het niet eens over de vraag of er sprake is van een dienstverband voor onbepaalde tijd (omdat er sprake is van meer dan drie elkaar opvolgende jaren met een voor bepaalde tijd aangegane arbeidsovereenkomst).

Uit het bestreden besluit blijkt dat verweerster zich op het standpunt stelt dat er nog steeds sprake is van een tijdelijk dienstverband (dat zij op 31 juli 2010 wil doen eindigen). Appelland wijst op artikel 8.a.2.lid 7 van de CAO

4.3. Vast staat dat appelland de bevoegdheid mist voor het geven van onderwijs aan de school van verweerster. Artikel 2a van de Wet op het voortgezet onderwijs (hierna: de wet) bepaalt dat voortgezet onderwijs slechts mag worden gegeven door degene die daartoe ingevolge deze wet bevoegd is. De bevoegdheidseisen staan in artikel 33 van de wet en vormen een voorwaarde voor de bekostiging van het bijzonder schoolonderwijs. Gelet op deze bepalingen in samenhang met artikel 3.a.2 onder a van de CAO kon verweerster met appelland alleen maar een dienstverband voor bepaalde tijd overeenkomen. In artikel 8.a.2 lid 7 (waarin de driejaarstermijn wordt besproken) staat geen verwijzing naar artikel 8.a.2 lid 1 onder a. van de CAO.

4.4. Het is derhalve duidelijk dat in de arbeidsverhouding tussen appelland en verweerster nog steeds na al die jaren sprake is van een verlengd tijdelijk dienstverband.

4.4. De formele voorschriften voor de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband, met name de tijdige opzegging, zijn in acht genomen.

4.5 De materiële toetsing van een besluit tot beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband is beperkt, zoals de Commissie meermalen heeft uitgesproken (recentelijk nog in een uitspraak van 20 juni 2007 CvB. VO/HBO.2007.013- U.2007.003). Dit betekent dat een niet-verlenging niet hoeft te worden getoetst aan de voor ontslag uit een vast dienstverband geldende ontslaggronden.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**

4.6. Nu vast staat dat appellant niet heeft voldaan de voorwaarde van het behalen van de onderwijsbevoegdheid en er voorts niet blijkt dat verweerster in redelijkheid niet tot het niet-verlengen van het tijdelijk dienstverband heeft kunnen besluiten, dient het beroep van appellant tegen het besluit van verweerster te worden verworpen. Al het overige van hetgeen door appellant naar voren is gebracht, behoeft dan geen bespreking meer.

4.7. Zodoende oordeelt de voorzitter dat er sprake is van een kennelijke ongegrondheid van het door appellant ingestelde beroep.

5. Beslissing

De voorzitter verklaart het beroep van appellant kennelijk ongegrond.

Aldus vastgesteld op 21 juni 2010 te Wageningen door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter van de Commissie en ondertekend door de voorzitter voornoemd en mevr. mr. A.C. Melis-Grollers, griffier van de Commissie.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**